

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/99/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214202074
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214202074.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a členov senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Renáty Pátrovičovej, v právnej veci navrhovateľa: C. C. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., I. XXX/XX, zastúpený AK JUDr. Natália Borsosová, s.r.o., so sídlom Komárno, Ul. bisk. Király 6, IČO: 47 351 395, proti odporcom: 1/ G. R., nar. XX. XX. XXXX, 2/ F. R., nar. XX. XX. XXXX, obidvaja bytom B., G. O. XXX/XX, odporcovia v I. a 2. rade zastúpení JUDr. Róbertom Šegedom, advokátom so sídlom Malacky, Záhorácka 1899/11A, o zaplatenie 6.636,07 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 20. októbra 2014 č. k. 14C/163/2014-64 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odporcom v I. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 20. 10. 2014 č. k. 14C/163/2014-64 pre premlčanie, s poukazom na ust. § 100 ods. 1 a § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zamietol návrh navrhovateľa voči odporcom v I. a 2. rade ohľadne náhrady škody spolu v sume 6.636,07 eura, ktorá mala byť spôsobená na zdraví navrhovateľa v dôsledku trestného činu odporcov v I. a 2. rade. Odporcovia v I. a 2. rade v priebehu konania vzniesli námietku premlčania nároku navrhovateľa, ktorú prvostupňový súd vyhodnotil ako dôvodnú. O tom, že navrhovateľovi vznikla škoda sa navrhovateľ dozvedel dňa 03. 05. 2010, keď v súvislosti so spôsobeným zranením vyhľadal lekárske ošetrenie. O osobách, ktoré navrhovateľovi spôsobili škodu na zdraví sa navrhovateľ dozvedel v nasledujúci deň, t. j. 04. 05. 2010, keď na odporcov v I. a 2. rade podal trestné oznámenie. Vychádzajúc z obsahu ust. § 8 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z. z. lekárskeho posudku v súvislosti s bodovým ohodnotením bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného je možné považovať za ustálený. V prípade sťaženia spoločenského uplatnenia (SSU) najskôr po uplynutí jedného roka od poškodenia zdravia, čo bolo v danom prípade dňa 02. 05. 2011. Dátum vydania znaleckého posudku vypracovaného MUDr. D. E., ktorý predložil v konaní, preukázaný nebol. Z obsahu tohto posudku bolo zrejmé iba bodové ohodnotenie bolestného. Súd prvého stupňa na základe uvedeného dospel k tomu záveru, že dňom 02. 05. 2011 začala navrhovateľovi plynúť 2-ročná premlčacia doba, ktorá pre uplatnenie bolestného a SSU navrhovateľovi márne uplynula dňom 01. 05. 2013, pretože navrhovateľ podal návrh na začatie konania na prvostupňovom súde až dňa 04. 02. 2014. Pokiaľ ide o nároky navrhovateľa uplatnené titulom náhrady škody na strate na zárobku, počas práceneschopnosti za mesiace máj až august 2010, titulom náhrady za stratu na služobnom pláte za to isté obdobie a titulom náhrady rozdielu na odchodnom pri odchode do výsluhového dôchodku, tak aj tieto nároky si navrhovateľ uplatnil po uplynutí premlčacej doby, nakoľko najneskôr dňa 29. 04. 2011 navrhovateľ už vedel o škode a kto za ňu zodpovedá. Súd prvého stupňa sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa v tom smere, že preukázaná vedomosť o škode a o tom, kto za

ňu zodpovedá je viazaná na moment právoplatného odsúdenia páchatel'a skutku. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si počas prebiehajúceho trestného konania náhradu škodu riadne neuplatnil, počas trvania trestného konania nedošlo k zastaveniu plynutia premlčacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka. V prípade uplatneného nároku na náhradu bolestného a SSU došlo k premlčaniu nárokov navrhovateľa uplynutím dňa 01. 05. 2013 a v prípade ostatných uplatnených nárokov (doplatok na mzde o odchodnom) došlo k ich premlčaniu uplynutím dňa 29. 04. 2013. Ohľadne náhrady škody vo výške 17 eur titulom zabezpečenia znaleckého posudku navrhovateľ v rozpore s ust. § 120 ods. 1 OSP vôbec neunesol dôkazné bremeno. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods. 1 OSP a ich náhradu vo výške zaplateného súdneho poplatku v sume 411 eur a v sume 923,76 eura titulom trov právneho zastúpenia priznal navrhovateľovi, majúcemu v konaní plný úspech.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že podanému návrhu v celom rozsahu vyhovie, resp. tento zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle platnej judikatúry (R 38/1975) pri úvahe o tom, kedy sa poškodený dozvedel o škode, treba vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode, nielen z jeho predpokladanej vedomosti o tejto škode. Preukázanú vedomosť o tom, kto je za škodu na zdraví spôsobenú navrhovateľovi zodpovedný navrhovateľ získal vedomosť až na základe právoplatného súdneho rozhodnutia. Dňom 07. 07. 2010, kedy si navrhovateľ opätovne uplatnil právo na náhradu škody, prestala premlčacia doba plynúť a spočívala do 23. 11. 2012, kedy si navrhovateľ opätovne uplatnil právo na náhradu škody s vyčíslením jej minimálnej výšky. Keďže v danom prípade je premlčacia doba dvojročná, po zohľadnení doby jej spočívania, ako aj so započítaním jej plynutia do 07. 07. 2010 (uplatnenie nároku) uplynula najskôr 20. 09. 2014.

Odporcovia v I. a 2. rade v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhovateľa uviedli, že navrhujú, aby odvolanie navrhovateľa voči rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 20. 10. 2004 č. k. 14C/163/2014-64 bolo zamietnuté, a aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnili aj náhradu trov odvolacieho konania, ktorú dodatočne v zákonnej lehote vyčísli. Nečinnosť navrhovateľa v trestnom konaní spôsobila to, že navrhovateľ nebol do trestného konania pripustený ako poškodený, pričom zároveň nedošlo k spočívaniu premlčacej doby podľa § 112 OSP.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP, dospejúc k tomu právnomu záveru, že podané odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd potvrdí rozhodnutie, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 211 ods. 2 OSP, ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

V prejednávanej veci odvolací súd ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 20. 10. 2014 č. k. 14C/163/2014-64, ktorý včas podaným odvolaním zo dňa 30. 10. 2014 napadol navrhovateľ. Pri vznesenej námietke premlčania všetkých uplatnených nárokov navrhovateľa v rámci návrhu na začatie konania zo strany odporcov v I. a 2. rade, aj odvolací súd konštatuje, že uplatnené nároky navrhovateľa sú premlčané dňom 01. 05. 2013 resp. dňom 29. 04. 2013, nakoľko navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súde prvého stupňa až dňa 04. 02. 2014. Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa konštatuje, že preukázaná vedomosť navrhovateľa o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, nie je podmienená právoplatnosťou trestného rozsudku vydaného v konaní prebiehajúcom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 1T/54/2012. V predmetnom trestnom rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 05. 2013 sa okrem iného na čl. 11 konštatuje to, že súd s poukazom na ust. § 256 ods. 3, § 46 ods. 3 Trestného poriadku JUDr. C. V. nepripustil v rámci adhézneho konania na pojednávaní ako poškodeného v rozsahu ním uplatneného nároku na náhradu

škody, čo znamená, že nečinnosť navrhovateľa v tomto smere spôsobila nemožnosť aplikácie ust. § 112 OSP ohľadne spočívania premlčacej doby v danom prípade.

V ďalšom odvolací odkazuje odkazuje na obsah a samotný rozsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 219 ods. 2 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 2 OSP tak, že ich náhradu úspešným odporcom v I. a 2. rade v tomto konaní nepriznal, nakoľko ich právny zástupca v lehote podľa § 151 ods. 2 OSP trovy právneho zastúpenia vôbec nešpecifikoval.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.